

اساس تربیت

(ارتباطی میان من و کودکم)

مهراب خوردار

انتشارات رازنهان

۱۳۹۸

سرشناسه	: پر خور داری، زهرا، ۱۳۳۸ -
عنوان و نام پدیدآور	: اساس تربیت (ارتباطی میان من و کودکم) / مولف زهرا پر خور داری.
مشخصات نشر	: تهران: راز نهان، ۱۳۹۷.
مشخصات ظاهری	: ۱۱۰ ص: ۲۱/۵×۱۴/۵ س.م.
شابک	: ۹۷۸-۶۰۰-۴۴۸-۵۹۳-۷
وضعیت فهرست نویسی	: فیپا
موضوع	: والدین و کودک
موضوع	: Parent and child
موضوع	: تربیت اخلاقی
موضوع	: Moral education
موضوع	: کودکان -- سرپرستی
موضوع	: والدین و کودک -- جنبه های مذهبی -- اسلام
موضوع	: Parent and child -- Religious aspects -- Islam
موضوع	: رده بندی کنگره
	: HQ۷۵۵/۸۵۱۳۰۳۹۰۷
رده بندی دیویی	: ۳۰۶/۸۷۴
شماره کتابشناسی ملی	: ۵۰۱۰۷۳۱

آدرس: میدان انقلاب، اول چمن زاده جنوبی، کوچه دانشور، پلاک ۱۲، واحد ۲ شماره تماس: ۹۰۱۸۴۱ ۰۲۱ - ۹۱۲۲۲۳۰۲۶۹ آدرس الکترونیکی: raznahan_book@mail.com آدرس سایت: www.raznahanbook.com	
---	--

عنوان کتاب	: اساس تربیت (ارتباطی میان من و کودک)
مؤلف	: زهرا پر خور داری
صفحه آرا	: رضا کاوه
طراح جلد	: رضا کاوه
ناشر	: راز نهان
شمارگان	: ۱۰۰۰ نسخه
نوبت چاپ	: اول ۱۳۹۸
قیمت	: ۲۳۰۰۰ تومان
ISBN: 978-600-448-593-7	

فهرست مطالب

۷.....	مقدمه و پیش گفتار.....
۸.....	تربیت دامن کودکی.....
۱۱.....	غریزه بازی.....
۱۸.....	راستگویی.....
۳۰.....	وفا به عهد.....
۳۸.....	لجاجت کودک.....
۴۵.....	تمایلات عاطفی.....
۴۹.....	عقل و عواطف.....
۵۶.....	محبت و مهربانی.....
۷۰.....	اعتماد به نفس.....
۷۴.....	کمرویی و خجالت کشیدن.....
۷۷.....	تمجید و تحسین.....
۷۸.....	پرورش عفت.....
۸۰.....	رشد و پرورش استعداد.....
۸۳.....	بهترین راه مبارزه با عقده حقارت.....
۸۴.....	تکبر.....
۸۵.....	آرزوهای دست نیافتنی.....
۸۷.....	ستایش و تحسین.....
۸۸.....	تحسین به موقع.....

۸۹	تویخ و تشویق
۹۰	سلاح تربیت نوزاد
۹۳	خودپسندی در کودکان
۹۶	تکبر
۹۷	آثار روانی تکبر در کودکان
۱۰۲	نقص اعتماد در کودکان
۱۰۷	شدت ترس احساسات
۱۰۸	نکات کلیدی در اقلیت
۱۰۹	نقش جنسی

مقدمه و پیش‌تاریخ

(هیچ یک از ما این را حقیر نکنید و کوچک نشمارید زیرا مسلمانی که در نظر شما کوچک است نزد خداوند بزرگ است)

در آیین مقدس اسلام آیات و روایات بسیاری دربارهٔ تکریم و احترام به شخصیت مورد وجود دارد. برنامهٔ زندگی و روش‌های اخلاقی دوران عمر تمام زنان و مردان اجتماع عبارت از مجموعهٔ تربیت‌هایی است که در دوران کودکی از پدران و مادران در محیط خانواده و از معلمان در محیط آموزشی فراگرفته‌اند. هر خوب و بدی را که آنان در ایام طفولیت به کودکان آموخته‌اند، در بزرگسالی از خود بروز می‌دهند و عملاً به کار می‌بندند. به عبارت دیگر وضع روحی و اخلاقی و کیفیت رفتار و گفتار مردم هر زمانی محصول بذره‌های تربیتی است که در ایام کودکی در مغز آنان افشاندن شده است. خوبی و بدی، پاکی و ناپاکی، قوت و ضعف ملت فردا را باید در روش تربیت کودکان امروز جستجو کرد.

تربیت دوران کودکی

شخصیت، استقلال اراده، اعتماد به نفس، و همچنین زبونی، فرومایگی، عدم اعتماد به نفس، از صفاتی است که اساس آن در دامن پدر و آغوش مادر پی‌ریزی می‌شود. پدران و مادرانی که علاقه دارند فرزند با شخصیتی پرورش دهند لازم است از دوران کودکی به آن توجه داشته باشند و این خوی پسندیده را از اول در آنان احیا نمایند. کودکی که در خانواده بی‌پندوبار و کثیف بار آمده است، کودکی که پدر و مادر، با وی مملو یک انسان نکرده و او را یک عضو محترم خانواده به حساب نیاورده‌اند، در بزرگسالی توان از او توقع استقلال و شخصیت داشت. او خود را انسانی لایق نمی‌بیند. اگر یک موج بدبختی است که از اول فرومایه و زبون بار آمده و مشکل است این خوی ناپسند را در خود تغییر دهد.

تربیت صحیح و پرورش صفات پسندیده در کودک تنها در پرتو برنامه صحیح علمی و عملی میسر است. پدر و مادر باید آن را به خوبی فرا گیرند، قدم به قدم دنبال کودک خود باشند و عملاً آن را به کار بندند. نهادن مایی که به وظیفه خود در تربیت کودک بی‌علاقه باشند یا آنکه عملاً وظایف خود را انجام ندهند در پرورش صحیح فرزندان خویش موفق نخواهند شد.

تکامل روانی و عصبی کودک، تصادفی نیست بلکه از روی قواعد معینی انجام می‌گیرد و نباید درباره عقب افتادگی یکی از جلوه‌های روحی او سهل‌انگار باشد. بلکه باید نقص عصبی و روانی را مانند مرضی تلقی کرده و تحت مواظبت‌های مخصوص قرار دهیم. در همان اوان کودکی، کودک یاد می‌گیرد که چگونه از اعصاب و دستگاه حواسش استفاده کند. طفل شیرخوار چیزی جز مجموعه‌ای از انعکاس نیست، بعد کم‌کم به راه می‌افتد، صحبت می‌کند، درک می‌کند، و معرفت

سمعی و بصری حاصل می‌کند و در این هنگام می‌توان گفت واقعاً به دنیا آمده است.

بسیاری از پدران و مادران همین که بچه آن‌ها راه می‌افتد و حرف می‌زند و دست‌ها و لباس‌های خود را کثیف نمی‌کند و چشم‌های خوبی دارد راضی و خرسند می‌شوند و وی را به دست تصادف می‌سپارند و به حال خودش می‌گذارند. خلاصه می‌توان گفت فرزندشان مثل ساعتی است که کوک شده باشد کار می‌کند و صدای تیک تاکش شنیده می‌شود ولی از صفحه و عقربه‌هایش خبری نیست.

از یاد شخصیت و اعتماد به نفس، در کودک یکی از وظایف تربیتی پدران و مادران است و بدینسان این حالت روانی در کودکان برنامه‌منظمی دارد که اگر با دقت به کار برده شود، نتیجه، مثبت و فرزند با شخصیت بار می‌آید و عدم توجه به آن باعث زبونی و فرسایگی کودک است.

احترام به کودک و حسن معاشرت با او و مادر با وی، یکی از اساسی‌ترین عوامل ایجاد شخصیت در کودک است.

اولین شرط تربیت صحیح و پرورش شخصیت و استقلال کودک آن است که پدران و مادران، فرزندانشان را بشناسند و درک حقیقی آن‌ها را از نظر دور ندارد، باور کنند که کودک آن‌ها یک حیوان نیست بلکه فقط غذایی بخورد و حرکتی کند و در جایی بخوابد. کودک آن‌ها یک انسان است ولی کوچک، یک انسان واقعی است، ولی ضعیف و ناتوان، یک بشر حقیقی است و دارای خائرها و سرمایه‌های بزرگ انسانی که باید تدریجاً استعدادهای درونش شکفته شوند و از قوه به فعلیت درآیند.